

История писал е той -
Светла, заветна и чиста.
Трепти му сърцето едно -
Обич, радост и чест бликат.
Родина едничка и свята
Изниква от дебри дълбоки.
Ясна звезда блести над земята,
Силни и смели герои проводи.
Ликува небето, трепти и гората,
А млади девойки песни си пеят.
Вяра и честност изпълва сърцата,
Ятагани – не, хора се вият.
На този дух немирнен и страшен
Обречено е царство велико и славно.
България казва се, но пътят е пращен,
Ъгълът тъмен, зад него робство печално.
Люта, жестока, тежка е борбата,
Герои безстрашно се хвърлят напред.
А тя е най-сладка и свещена - свободата,
Разпалила огън в българите занаяпред.
Сега сме честити и знаем, и помним
Как тежко се става свободен, нали?
А ти, „неразумний”, поспри се и за миг
назад погледни!